

ΕΛΛΗΝ. ΠΡΩΤΟΝΟΜΟΝ
21.11.1946

ΑΥΡΙΟΝ ΕΠΙΣΤΡΕΦΕΙ Ο ΚΥΡΙΑΚΙΔΗΣ

‘Η σταδιοδρομία του

Του συνεργάτου μας κ. Κ. Ποιητίδη

‘Η Πρωτεύουσα ετοιμάζεται να υποδεχθῆ τὸν Κυριακίδη. Μὲ χθεσινὸν τηλεγράφημα τοῦ μαρσαθωνοδρόμου μας πρὸς τὸν Σύνδεσμον Ἑλληνικῶν Γυμναστικῶν Ἀθλητικῶν Σωματείων, ἀναφέρει ὅτι ἀναχωρεῖ σήμερον τὸ πρωὶ ἀπὸ τὴν Ἀμερικὴν καὶ ὅτι θὰ εὐρίσκειται εἰς τὰς Ἀθήνας αὐριον τὴν 4ην ἀπογευματινῆν.

Ἐν τῷ μεταξύ ὁ ΣΕΓΑΣ ἔν συνεννοήσει μετὰ τοῦ Δήμου Ἀθηναίων συμπεληρώσει εἰς τὰς λεπτομερείας

τὸ πρόγραμμα τῆς ὑποδοχῆς. Ἡ ὀποδοχὴ τοῦ Κυριακίδη, θὰ λαθῆ παλλὰ ἰκὴν πανηγυρικὴν χορῶν καὶ θὰ μετασχη εἰς αὐτὴν κυρίως ἡ νεολαία διὰ τὴν ὁποίαν ὁ νικητὴς τῆς Βοστώνης ἀποτελεῖ ἴδιον σύμβολον. Μεταξὺ ἄλλων, ἀπεφασίσθη γὰρ ὅπως διανεμηθῶσι εἰς τὰ παιδιά πρὸς τὰ ὑποδεχθῶν τὸν Κυριακίδη μικραὶ κισσό-λευκοὶ σημάσια.

Τὸν Κυριακίδη μετὰ τὴν ἑκ μέρους του καταθέσει στεφάνου εἰς τὸν Ἀγνωστὸν Στρατιῶτην, θὰ δεχθῆ ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως κ. Κ. Τσαλδάρης, Ἀκολουθῶς ὁ Κυριακίδης θὰ μεταβῆ εἰς Φιλοθέην, ὅπου ὡς γνωστὸν παραμένει. Ἡ Κοινότης Φιλοθέης π.ὅς τιμὴν του θὰ ὀργανώσῃ δεξίωσιν εἰς τὴν Κοινότηκὸν Κατάστημα.

Τὸ ἀπόγευμα τῆς Πέμπτης οἱ φιλαθλοὶ θὰ ἔχουν ἄλλην μίαν εὐκαιρίαν νὰ χειροκροτήσωσιν τὸν νικητὴν. Ὁ Κυριακίδης θὰ μεταβῆ εἰς τὸ γήπεδον τοῦ Παναθηναϊκοῦ, διὰ νὰ παρακολουθήσῃ τὴν ἐνδιαφέρουσαν συνάντησιν Πανωνίου — Παναθηναϊκοῦ.

Ἱστοροῦν οἱ αἰγροντότεροι, ὅτι στὰ 1896, ὕστερ’ ἀπὸ τὸν θρίαμβόν τοῦ Λούη ἡ Ἑλλάς εἶχε μεταβληθῆ σ’ ἐνα ἀπέραντον στίβον, τὸν ὁποῖον διέ τρεχεν μωνωδὸς ἡ νεολαία τῆς ἐποχῆς γιὰ νὰ διαδεχθῆ καὶ μετὰ τῆς ἀπολογῆς προπονήσει, νὰ συνεχίσῃ τὸν ὄβλον τοῦ Μαρσαθωνοδρόμου... Ἐταὶ ἡ ἐπίδοσις τῶν νέων στὸν ἀθλητισμὸν ἔγινε χωρὶς κανένα σύστημα καὶ ὅταν τὸν ἐνθουσιασμὸν ἐκάλυψαν τῆς σκληρῆς προσπάθειας οἱ πρώτες ἀπογοητεύσεις καὶ ἡ ἀμφιβολία γιὰ τὴν ἐπιτυχία, πού ἀργούσε νὰ φτάσῃ, οἱ ζηλωταὶ τοῦ Λούη ἐγκατέλειψαν τὸν στίβον καὶ ἐγκατεστάθησαν μόνιμα στὸ καφενεῖον ὅπου ἐνεκλώθησαν τὸ ὑπόλοιπον τῆς ζωῆς τους...

Μία χτυπητὴ ἀντίθεσι παρουσιάζει ἡμεῖς ὁ νικητὴς τῆς Βοστώνης, ὁ Κυριακίδης: τὴ συνέχεια προσπάθειας, τὴν ἀδόμηστην θεληματικότητα, καὶ τὴν ἐπιμονὴν στὸ σκοπὸν. Ἀρετῆς, σπάνιος δυστυχῶς στὴ φυλὴν μας, πού ἀποτελοῦν ὡστόσο τὸ Α καὶ τὸ Ω τῆς ἐπιτυχίας αἱ ὅλες τὶς ἐκδηλώσεις τῆς ζωῆς. Στὴν ψυχὴ τῶν Ἑλλήνων ὁ Κυριακίδης ἔχει πάρει τὴ θέσιν τοῦ ὑπ’ ἀριθ. 1 ἥρωος τοῦ Ἀθλητισμοῦ μας. Ὅλοι ἀποκαλύπτονται μπροστὰ στὸν ἥρωα, γιὰ τὴν θαμπῶνται ἀπὸ τὸ κατορθῶμα: ἐνίκησε τόσοσ καὶ τέτοιους μαρσαθωνοδρόμους στὴ Βοστώνη καὶ διέτρεξε 42 χιλιόμετρα σὲ 2 1/2 ὥρας. Ὅμως πᾶν ἄπ’ αὐτὸ στέκει ἡ δικαιοσύνη τοῦ ἀνθρώπου, Ὁ Κυριακίδης πρέπει νὰ πάρῃ κατὰ παραπάνω ἄπ’ τὸν τίτλον τοῦ ἥρωος τοῦ ἀθλητισμοῦ Ὁ Κυριακίδης εἶναι ἥρωας τῆς φυλῆς. Καὶ σὰν τέτοιος πρέπει νὰ γῆν παράδειγμα ὄψηλόν καὶ σύμβολον πού θὰ ἐμπνέῃ.

Εἶκοσι ἀνεμέλια χρόνια τρέχει ὁ Κυριακίδης. Ἀπὸ τὸ 1933 πού τὸν εἶχμε δὴ γιὰ πρώτη φορὰ στὸ Παναθηναϊκὸν Στάδιον. Ἦταν ἕνας δρομέας, καλὸς θέσεια γιὰ τὰ Βαλκάνια μέτριος ὅμως γιὰ τοὺς ξένους στίβους Καναδῶν ἴσως δὲν ἐπίστευε πῶς ὁ νέος αὐτὸς θὰ ἔκανε σπουδαία πράγματα στὸν ἀθλητισμὸν. Ὁ Κυριακίδης ὅμως ἔτρεχε συνεχῆ, τερμάτιζε πρώτος στοὺς Βαλκανικοὺς ἀγῶνας, πότε δευτέρος τὰ χρόνια περὶ ὅσον, μετὰ τὸν ἀγῶνα, ὅμως καὶ σὲ ἐπιμονή. Τὸν ὀδηγοῦσε ὁ σκοπὸς. Στὰ 1936, ὅταν ἐπρόκειτο νὰ φύγῃ γιὰ τὴν Ὀλυμπιάδα τοῦ Βερολίνου, εἶχε δηλώσει στοὺς φίλους του: «Θὰ δώσω τὴ ζωὴν μου καὶ τὴν ψυχὴν μου γιὰ νὰ νικήσω στὸν Μαρσαθωνοδρόμον γιὰ νὰ γίνω κατὰ προετοιμασίαν κί’ ἐπειτὰ εἶναι ἡ μεγάλη εὐκαιρία τῆς καριέρας μου. Τώρα ἢ ποτὲ». Καὶ ἐτερμάτισε ἐξέδικτος στὸν Ὀλυμπιακὸν ἐκεῖνον Μαρσαθωνοδρόμον καὶ εἶδε νὰ γκρεμίζονται τὰ δειρὰ καὶ οἱ κόποι χρόνων πολλῶν... Ὅμως δὲν ἐλύγισεν ἡ πίστις του. Ἀνασυγκρότησε τὶς ἐλπίδες του καὶ συνέχισε μὲ θεληματικότητα τὴν προσπάθειαν. Περιωρίσθη γιὰ χρόνια πολλὰ στὴν μετὰ τῆς Ἐγνώρισε ἡττες καὶ πικρίες. Δὲν ἐγνώρισε ὅμως τὴν ἀποκαρδίωσιν. Ἐπειτὰ παντρεύθηκε, ἔκανε παιδιὰ, μῆκε γερὰ στὴν ἐποπλίην καὶ ἀπὸ τὴν ἐπιθυμία καὶ ἔζησε ἀπὸ τὴν

πόλεμος, ἡ Κατοχὴ, ἡ πείνα, τέλος τῶν πάντων σ’ αὐτὴ τὴ Χώρα καὶ φυσικὰ καὶ τοῦ Ἀθλητισμοῦ. Ἡ εἰρήνη τὸν θῆκε ἐγὼς γιὰ τὸ στίβον. Ἦταν γιὰ τοὺς φιλάθλους ἕνας ἔσπερος καὶ πολλοὶ ἐξέφραζαν λύπην γιὰ τὴν ἐπιμονὴν τοῦ Κυριακίδη νὰ τρέξῃ ἀκόμη καὶ ἐβλεπῶν μετὰ τὸν ἐνδολε Βαλκανικὴν νὰ παίρῃ τὸν κατήφορον τοῦ ζεπεσμοῦ. Ὅμως ὁ Στέλιος Κυριακίδης ἄκουγε μόνο τὸν ἑαυτὸν του. Δὲ θέλησε νὰ ὀπισθεύσῃ στήσυνήθειαν πού ἔγινε κανόνας στὸν Ἑλληνικὸν Ἀθλητισμὸν: νὰ ἔγκαταλείψουν τὸ στίβον στὴν ἡλικία ἀκριβῶς πού ὁ ἀνθρώπος ἀναπτύσσει τὸν ὑπέρτατον βαθμὸν τῆς ἰκανότητος του καὶ βοηθεῖται ἀπ’ τὴν πολυτιμὴν πείραν, στὴν ἡλικίαν τῶν 30 καὶ τῶν 35 χρόνων. Συνέχισε εἰς προπονήσεις του μέρα καὶ νύκτα μὲ βροχὴ καὶ ἡλόκαυμα. Ἐπειτὰ δοκιμάζοντας μὲ τὸ χρονόμετρο τὶς δυνάμεις του καὶ ἔχοντας ἕνα μοναδικὸν σκοπὸν: νὰ πάρῃ μέρος στὸ Διεθνὲς Μαρσαθωνοδρόμον τῆς Βοστώνης. Εἶχε ἐπιτεθῆ εἰς αὐτὴ τὴν διεξοικὴν στὰ 1938 καὶ εἶχε ἀπύχτει. Ἐγκατέλειπε τὸν ἀνὴρα τότε δὲν μπόρεσε νὰ τερμάτισῃ. Θὰ ἐπιδοκίμαζε.

Οἱ φιλάθλοι ἐδέχθησαν μὲ συγκινητικῶς τὴν εἰδησιν τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ Κυριακίδη γιὰ τὴν Ἀμερικὴν. Ἐνα ὄρασιον ταξιδίου, εἶπον ὅλοι. Τῶρες στὰ γεράματα, νὰ κἀν ὅτι δὲν εἶχε κατορθώσει στὰ νεώτερα του... Ὅμως ἐκείνος ἐπίστευε στὴ νίκη τὴν εἶχε ἐτοιμάσει καλὰ καὶ τὸ χρονόμετρο τοῦ μωλοῦσε πολὺ εὐγλωττα γιὰ τὴν ὄβριον του.

Καὶ στὴ Βοστώνη ἦλθεν ἡ δικαιοσύνη. Ἐκατὸν τόσοι δρομῆες ξεκίνησαν μαζὺ του. Ὁ Κυριακίδης ἔτρεξε μὲ μισαλὸν κράτησε τὴν καλύτερη τακτικὴ καὶ δὲν ἄφησε τὸν ἑαυτὸν του νὰ παρασυρῆ ἀπὸ τοὺς ἄλλους δρομῆας πού ἀνοίξαν γοργὸν διασκελισμὸν

ἀπ’ τὰ πρῶτα χιλιόμετρα. Ἐστάθηκε ἕνας σοφὸς μαρσαθωνοδρόμος καὶ μὲ τὴ συμβουλήν τοῦ χρονομέτρου συνέχισε σίγουρος τὴν κούρσιν του καὶ εἶχε τὸ πολῦτιμον περισκεῖμα δυνάμειων πού τοῦ χάρισε στὰ τελευταῖα κρίσιμα τρία χιλιόμετρα τὴ νίκη. Νὰ ἔνα ἀνάγνωσμα πολὺ κατάλληλον γιὰ τὰ διδασκτικὰ βιβλία τῶν σχολείων μας. Ὁ Κυριακίδης θὰ μείνῃ παράδειγμα ὄψηλόν καὶ σύμβολον πού θὰ ἐμπνέῃ.

Ἐδέχθησαν οἱ ἄνθρωποι πέρα ἀπ’ τὸν Ὀκεανὸν καὶ σ’ ὄλον τὸν κόσμον μὲ συγκίνησιν τὸν θρόνον τοῦ Ἀθηναίου ὀπλίτη πού ἐξανάζησε στὴ μορφήν τοῦ Ἀθηναίου ὑπαλλήλου τῆς Ἡλεκτρικῆς Ἐταιρείας... Καὶ στὴν ψυχὴ τῶν ἀνθρώπων ἀντιλάλουν τὸ αἰῶνον θρονόφονον «εννικητικῶν» τῶν Ἑλλήνων καὶ ἡ ἐξέλιξις κραυγὴ ἀκούσθηκε σὰ συνεχῆ τῶν κωνοιδῶν τῆς Πύθους καὶ τῆς Κλεισούρας κί’ ἔκανε ὄλους νὰ σκεφθοῦν καὶ νὰ θυμῶν, στὴν κατάλληλῃ ὥραν.

ΚΟΡΝ. ΠΟΙΗΤΙΑΣ